

Z Wiednia d. 4. Sierpnia.

Dziś przed południem raczył J. C. K. M. dać audyencyą przejeżdżającemu do Petersburga nadzwyczajnemu posłowi Stolicy S. przy rosyjskim dworze, Arcy biskupowi Arezzo.

D. 22 p. m. przed południem przybyła Arcy Xiężna Elżbieta z Inspruku do Laibach i wyśiadła w zajeżdżnym domu pod dzikie n mężem. Powitali ich natychmiast generał hrabia Gvasini, półkownik hrabia Khevenbüller i reszta *officerow* wyższych i niższych regimentu Arcy Xcia Rudolfa, przy zaciągnięciu całej kompanii grenadyerow, z odgłosem wojskowej muzyki. Arcy Xiężna Jmc zabawiwszy tam do d. 24 puściła się rano do Tryestu dla widzenia się z siostrą swoją Krolową Jmc Obu Sycylii.

Stany seymujące w Presburgu odbyły d. 29 Lipca powiatowe posiedzenia.

Z Rzeszy odbieramy wiadomość, że Elektor Moguncki z domu baron d'Erthal po kilku dniowej słabości d. 25 Lipca przeniósł się do wieczności. Rodził się d. 3 Stycznia 1719 obrany był elektorem i arcybiskupem mogunckim d. 18 Lipca 1774, a Xiążęciem biskupem Wormaceńskim d. 26 Lipca t. r.

Z Brynu d. 3. Sierpnia.

D. 21 p. m. przyszła do Belgradu wiado-

mość, że Tusun aga z 1700 ludzi od Jagodyny ku Belgradowi posuwa się. Załoga belgradzka pokłuciwszy się pomiędzy sobą z Turkow uduliła, a jeden znaczny obywatel Haggi Pieso pod rżekomemi zleceniami wysłany do Sabaczu za przeciwnym swoim podług poprzedniezego zlecenia wysyłaających, zamordowany został.

Przed niejakim czasem przybył z Sabaczu do Belgradu w najsćislejszym *incognito* jeden znaczny turek. Sądzą niektórzy, że ón jest przeznaczony na baszoftwo belgradzkie, niewiadomo tylko, czyli Janczarom sprzyia lub nie.—Ciężko jest jednak w tego *incognito* baszę uwierzyć, i od czasu podróży hrabi Brühla żaden Xżę nie potrafi tak śćistego *incognito* zachować, ażeby się o niem nie dowiedziano.

Nowo mianowany gospodar wołoski miał z wielką radością i różnemi uroczystościami to dostoięństwo przyiać, nawet z całym majątkiem z Jas wyruszył; ale zamiast do Bukarestu, pojechał w kraj rosyjski.

W okolicach niższego Dunaju bydło odchodzi. Już przedsięwzięto środki dla zabezpieczenia tej zarazie, i jest nadzieia, że ona przytłumioną zostanie, nim się daley rozszerzy.

Z Augsburga d. 21. Lipca.

Xżna Jmc Elektorowa paniująca Bawarsko-Palatyńska powracając z Karlsruhe do Mona-

chium na dniu dzisiejszym zrana wraz z swoim orszakiem przejeżdżała przez nasze miasto.

Dzisiaj przejeżdżało jeszcze tedy 4 gońców to jest: bawarsko-palatyński jadący z Monachium, francuzki, neapolitański i angielski, wszyscy trzej jadący z Wiednia do Paryża, dokąd też i pierwszy dążył.

Pratut Ottobeuren wnocy z d. 17 na 18 b. m. umarł. Zda się, iż opactwo przystąpi niebawmie do wybrania sobie nowego naczelnika.

Z Turynu d. 10. Lipca.

Jeneralny rządca 27 dywizyi woyskowej (Piemontu) chcąc uspokoić niepewności i powątpiewania, iakie niektórzy jeszcze mieszkańcy kraiu tego miechby mogli względem dalszego losu bywszego Piemontu, kazał ogłosić niżej tu położony wyrok, który konsulowie względem tego wydali, i list ministra wewnętrznego w następującej osnowie:

W Paryżu d. 13 Messidor (2 Lipca) w roku 10. Przesyłam Ci, Obyw. Radco Stanu, przyłączony tu wyrok konsulow dający amnestyę za wszystkie występki polityczne zasze w departamentach 27 dywizyi woyskowej. Pierwszy konsul nakazując mi przesłanie Ci go, zleca mi uwiadomić Cie, iż teraz jest moment ogłoszenia niniejszego wyroku, ponieważ Krol Jmc Sardyński podrugi raz, zrzekając się korony, uwolnił Piemontczykow od przysięgi posłuszeństwa. Racz Ob. Radco Stanu uwiadomić mnie, co po odebraniu listu tego uczynisz. Pozdrawiam Cię serdecznie.

Podpisano *Chaptal*.

Wyrok konsulow przyłączony do listu Ministra jest następujący:

" Ogłasza się jeneralna amnestya za wszystkie występki polityczne, iakie zdarzyć się mogły w 6 departamentach 27 dywizyi woys-

skowej. Nie będzie wcale dla 27 woyskowej dywizyi litny emigrantow. Wszystkim nieprzytomnym osobom, tym nawet, które sprawują urzędy dyplomatyczne lub inne iakie przybywszym Xięciu, daie się wolny powrot na łono oyczyny i dozwala im się przeciągu czasu aż do 1 Vendemiaire (23 Września) w roku 11. Przed prefektem departamentu swego uczynią oświadczenie zrzekające się wszelkich związków z domem Sabaudyi i mocarstwami zagranicznymi, tudzież wykonaia przysięgę wierności konfitycui ludu Francuzkiego. Ci, którzy z powodu zdrowia albo dla inney ważney przyczyny nie będą mogli stawic się na dzień 1szy Vendemiaire w roku 11 będą obowiazani uczynic takież samo oświadczenie przed agentami francuzkimi w kraiach, w których się znajdować będą. Ci, którzy na dniu 1 Vendemiaire (23 Września) w roku 11 zechcą zostac emigrantami będą ogłoszeni za ostatecznie wygnanych, a dobra ich do dóbr narodowych przyłączone zostaną. „

Z Londynu d. 23. Lipca.

Podług doniesień z Dublinu, lud tamtejszy chciał zrobic zamieszanie, i z niesionem na przodzie drzewem wolności przez kilka ulic z okrzykami chodził. Jeden z burzycielow, od iednego obywatela, który z 5 innymi ludźmi opierał się pospółtwu, zabity został. W hrabstwie Wexfordzkim ieden dom wiejski wszystkich mieszkańców powiązawszy zrabowano.

Jenerał Johnson z Dominiki donosi, że wszystkie korpusy czarnych opierające się jenerałowi Richepans na Gwadelupie zostały rozpruszone. Sam dowodzca od Francuzow otoczony zastrzelił się, a 500 iego stronnikow poległo. Wielkie zapasy w Grandeterre zniszczone zostały.

Papiery bankowe znowu nieco spadły.

Familia królewska ma d. 29 Sierpnia powrócić, a w Październiku parlament swoje posiedzenia rozpocznie.

Pokazały się tu fałszywe pieniądze złote po 7 szylingow mające, które dają na sobie wszelkie znaki próby. Domyślają się, że one muszą w sobie iakowąś część platyny zawierać.

Dwaj synowie ter aźniejszyego Króla Delhi oddali wizytę w Benares naszemu rządcy margrabi Wellesley. Gdy wieźdali do miasta, 21 razy z armat ognia dano.

Miasto Hull wysłało tego roku na połow wielorybow do Grönlandy 28 okrętow, z których 15 już z dobrym połowem wrocilo.

Jeneralny rządca Indyy wschodnich już ratyfikował traktat ustąpienia dla kompanii państw Arkotu i Karnatyku, i Naboba Azeem el Dowlak Balrandur, mianował Nabobem tych państw, warując naywyższe zwierzchnictwo dla kompanii.

Złożony Nabob Karnatyku znalaznie się dotąd w więzieniu.

Lifty z Chin donoszą, że monarcha Koczinchiny pozwolił przywozu wszelkich towarow angielskich. Co należy przypisać dobremu sprawowaniu się niektórych emigrantow francuzkich i jednego Xiędza będącego przy faktoryi angielskiej.

Obiory parlamentowe dają powod do krwawych utarczek, porywczym politykom do wzajemnych obelg, a obieralnikom do częstych podochocań. Główny ludu przyjaciel Franciszek Burdett w towarzystwie wielu chorągwionośni kow iędzi codziennie do Bentfordu, gdy tym czasem wszystkie iego zabiegi bez żadney nagrody zostają. W Nottynghamie dla zabawienia burzliwych pończosnikow noszono do koła miasta pawilion i drze-

wo wolności przy odgłosie muzyki i spiewaniu *Ça ira*. To iednak *Ça ira* umilkło na widok patrolujących dragonow. Gazety oppozycyjne chlubią się ze zwycięstw, które oppozycyjni nad ministeryalnemi odnoszą; za bliższem iednak zgłębieniem rzeczy pokazuie się, że nowo obrani tak zwani oppozycyoniści nigdy do stałej oppozycyi nie należeli. P. Mainwariny ma głosow 2534, Franciszek Burdett 2032, Byng 2925.

Do Limingtonu wysłano okręt Alonzo dla przewiezienia flantąd do Niemiec niektórych woysk hollenderskich.

Nowy port Wapping za obaleniem się tamy zalany został; mamy iednak nadzieję zawarowania go nadal od podobney szkody.

Na posąg P. Pitta zebrano już 3500 f. szt.

Wielkie zapasy ammunicyi i prowiantow przeznaczone dla naszey flotty będą teraz sprzedane.

Królewska familia w Weymut odprawiała po morzu podroź na 15 mil angielskich.

Pieśń na cześć P. Pitta *The Pilot who weatherd the storm*, iest teraz spiewana po obieralniach partyi ministeryalney.

Do Paryża wyiechało wielu Anglikow dla widzenia uroczystości d. 14 Lipca.

Nasze dzienniki pod artykułem z Paryża donoszą, że sztabsofficyerowie legii honorowey będą nosić szeroko czerwona wstęgę, na której brzegach znajdować się mają inne narodowe kolory.

Z Ratyzbony d. 23. Lipca.

Baron Hügel ma tu w przyszłym tygodniu przybydź i dekretem Cesarzkim zwotać deputacyą Rzeszy. Kancelarya Rzeska w Wiedniu wydała wezwanie do elektora mogunckiego, aby iak nayprędzey osadził dyrektoryat rzeski.

Posel trewirski baron Liuker już Raryz-
bonę opuścił, koloński baron Leykam udał się
na wieś. Posel czeski hrabia Colloredo nagle
wstrzymał swą podróż do Czech.

Wiceprezydent 2go senatu podkomorzy
wojenny Anszpachski P. Haenlein ma zostać
2gim członkiem deputacyi mianowany ze
strony pruskiej do urzeczywisczenia wy-
nadgrodeń.

Reskrypt Cesarski do postów zajmuje
kilkanaście arkuszy.

Z Paryża d. 21. Lipca.

D. 17 t. m. pierwszy konsul nowo usta-
nowioną tuteyszą kapitułę przypuścił do au-
dyencyi, i przyjął iey podziękowanie za oka-
zane łaski dla głównego kościoła.

Tuteyszy amerykański handlowy agent
P. Skipwitsch ogłosił, że Cesarz Maroku wy-
dał wojnę stanom ziednoczonym i że okręty
amerykańskie na śródziemne morze przezna-
czone zyskają konwoy od komodora amery-
kańskiego w Kadyxie P. Morrysa, dowodzące-
go flotylą amerykańską na morzu śródziem-
nem. Konsul amerykański w Tangerze P.
Simpson już przybył do Gibraltaru.

Bankierowie Dupont, Perregaux i Ful-
chiron wraz z niektórymi kupcami, agentami
wexlowemi i handlowymi, tudzież prefektem
policyi mają zrobić urządzenie Giełdy.

Zniwa w południowej Francyi są bardzo
obfite, ale siano niebardzo się udało.

Prefekt marynarki w Hawrze ogłosił list
ministra marynarki w następującej treści: —
"Jestem przekonany, że osady powinny iedy
nie być dla korzyści macierzyńskiego kraiu,
ale handel francuzki powinien się zająć ich u-
prowiantowaniem. Żadna z nich nie powinna
cierpieć niedostatku, gdyż byłoby największą
niesprawiedliwością chcieć cały handel dla

macierzyńskiego kraiu zachować, a nieposyłać
wzamiem płodów francuzkiego przemysłu.
Handel francuzki ma być zwrocony ku gło-
wnym osadom, ale i mniejszych nie powinien
zaniedbać. Chcę ia uwagę kupców szczegol-
niey ku osadom Tabago, i Kaienny zwrocic.
Tabago dostarcza nam płodow za 12 mill: fr:
Kaienna jest nieuprawna, ale płodne iey grun-
ta, czekają tylko na pomoc przez nysu, ażeby
ta osada do najwyższego stopnia świetności
doyść mogła."

W Piemencie coraz bardziej upada pie-
lęgnowanie iedwabników, a w niektórych tam-
teyszych okolicach zaraźliwe panują choroby.

Sekretarz zmarłego generała Hardy przy-
był do Paryża. Podług iego wyznania miało
Kap wiele przez choroby ucierpiało.

Tuteysze dzienniki przeczą temu, aby
przez woľność handlu na Skaldzie miał upadź
handel Nantu i Bordeaux, a nawet żeby miał
co rocznie 300 mill: tracic.

Słychać, że pierwszy konsul odprawi
wkrótce podróż do Niderlandow.

Prefekt policyi kazał aresztować nieakie-
go Huberta autora listow jerozolimskich, które
wielu ławowiernych uwiodły. Chciał on
swem dzielem wamówić w ludzi, że pewny St.
James jest więziony w Templu i chce okazać
miejsce, w którym on przed swoim uwięzie-
niem skarb zakopał. Nakazał on temu więz-
niowi odpowiadać iakoby krewnemu, i on jest
istotną osobą w tey korespondencyi. Z znale-
zionych papierow okazuje się, że Hubert
zwiódł wiele osob w Amsterdamie, Londynie,
Hamburgu i t. d.

Ob. Cramer przełożył tu na francuzki ię-
zyk dzieło doręczne Eschenburga o literaturze
klasycznej starożytnych.

Dnia 24. Lipca.

Monitor mieści w sobie pod artykułem z

Genui: "Z Algieru odbieramy okropne wiadomości. Rząd tamtejszy wysłał za jednym razem 11 korsarzów, między którymi była jedna fregata o 44 armatach i jedna o 36; wnet ci korsarze przyprowadzili 9 wielkich okrętów, to jest 5 neapolitańskich, 2 hiszpańskich, 1 angielski, i fregatę portugalską O'Senna. Angielski konsul zagroził wojną jeżeliby okrętu nie wydano, chciał nawet depesze do rządu swego wysłać, ale na to nie dozwolono, i port kazano zamknąć. Dwa francuzkie brygi także zachwycone zostały, dla tego, że nie miały paszportów. Ledwie po najwyższych sporach agent francuzki otrzymał ich uwolnienie. Fregata portugalska O'Senna (Łabędź) o 44 armatach i 350 ludzi była wzięta od fregaty algierskiej o 40 armatach i 420 ludzi w cieśninie Gibraltaru. W dziejach algierskiego korsarstwa dopiero się pierwszy raz tak wielka zdobycz zdarzyła. To sprawiło, że żaden Europejczyk nie może się bezpiecznie na ulicach algierskich pokazać. „

Na mocy wyroku konsulów następujące porty są przeznaczone na składy towarów osadowych: Nicea, Tulon, Marsylia, Cetta, Bayonna, Bordeaux, Roszfort, Roszella, Nantes, Orient, Brest, Morlaix, St. Mallo, Cherbourg, Rouen, Honfleur, Havre, Dieppa, St. Vallery, Boulogne, Kale, Dunkierka, Ostenda i Antwerpia. Cukiernicy od cukru rafinowanego i za granicę wywożonego za każde 5 miryagrammów dostaną 25 fr. nadgrody. Wywóz morzem dziać się będzie z powyższych portów, lądem zaś przez Strazburg, Moguncyą, Kolonią i t. d. Zagraniczne towary do naszych portów przybyłe najwięcej tam mogą przez rok zostawać, i muszą większe dawać opłaty niż towary z naszych osad.

Drugim wyrokiem ustanowiono, iż wszyscy żołnierze i kaprale, którzy lat 10 w iednymże korpusie służyli, jeżeli jeszcze przez 5

lat służyć zechcą, dostaną 1 frank na miesiąc dodatku, którzy zaś przesłużyli lat 15 a chcą jeszcze daley służyć, dostaną 1 frank i 50 centymów dodatku. Którzy służyli lat 20 dostaną 2 franki, którzy lat 25 weyda do legii honorowej. Kaprale i żołnierze, którzy lat 10 służyli, będą nosić na lewym ramieniu szlifę z czerwoney wełny.

Jenerał Murat, deputowanym korpusow lekkich, które otrzymały chorągwie jako też jenerałom i officyerom od gwardyi konsularney, pierwszej dywizyi woyskowej i załogi paryzkiej dał onegdaj na swej wiosce wspomniałą ucztę. Stoł był na 200 osob pod namiotem w ogrodzie nakryty. Spełniano zdrowia armiow francuzkich i różnych korpusow, które się szczególniej oyczyźnie zasłużyły.

Prefekt pałacu rządowego Duroc żeni się z corką hiszpańskiego handlowego agenta Herwas, mającą lat 13 a 1½ mill: posagu. Awantura tego ożenienia jest następuiąca. Panna Herwas była na edukacyi u Pani Campan. Duroc tam ją poznavszy dosyć często bywał, ale uważając trudność ze strony oycy swoiey kobanki, postanowił ją wykraść. Umowiono się, że Duroc miał nazajutrz o godzinie 10 wieczorem przyjechać. Rozkuto konie, pokręcano grubo kraykami koła u powozu, i tak w największej ciszy Duroc po swoią kochankę zjechał. Już ją wyprowadzał: przekupieni studzy puścili ich aż do ostatniej sieni, gdy nieszczęściem mąż Pani Campan powracający z miasta napotyka ich, i zapyta: kto tu? Duroc zmieszany nie nie odpowiadając cofa się ku kontowi sieni. P. Campan idzie za niemi i nagli kto tu? Duroc się odzywa, ale Campan namacawszy kobietę, każe dać świecę. Duroc niewidząc sposobu uprowadzenia kochanki wymyka się sam zręcznie i do domu powraca. Gdy mu się więc ta sztuka nie udała użył wdania się pierwszego konsula, który przebłągał re-

dziców i Durokowi jego kochankę wyjednał.— Niemniej znaczne małżeństwo jest generała Ney z siostrzenicą pierwszego konsula. Ten generał jest przeznaczony na pewną ważną wyprawę za granicę.— Syn konsula Lebrun poymie corkę ministra skarbu narodowego Barbé Marbois.

D. 14 Lipca młoda iedna para wracała z wesela do domu w wiosce Bas w okręgu Semur. Zbliżywszy się do domu nowożeńiec strzelił na znak radości. Iskra dopadła słomianego dachu, a w kilku minutach 6 domow i 14 stołów zgorzało.

Niedawno dwaj młodzianie pokłócili się w ogrodzie tullierskim, i wyzwali się do Vincennes. Z początku pojedynkowali się na pistolety, a potem na pałasze. Gdy wystrzały z pistoletow chybiły dobyto pałaszow i Francuz wiekiem starszy Anglika zaledwo 16 lat mającego dostał końcem pałasza. Na ów czas Anglik zawołał: "Przyjacielu, to pewna: że mię zabić możesz, ale na ten czas będziesz złym człowiekiem. Natychmiast Francuz rzuca od siebie pałasz i ściska swojego przeciwnika przemaszając go za urazę.

Prefekt z Gwadelupy napisał do iednego kupca bordeńskiego list następujący.

Z Basse Terre d. 26. Maia.

Już Gwadelupa po okropnem przesileniu powrocila na łono rządu. Wielki generał Richepanse już rozproszył kupy Murzynow. W ostatniej bitwie Murzyni zapalili z rozpaczny skład swoich prochow, przy czem ich 300 zginęło. Rešta rozegnana tuła się tu i owdzie. Zniszczyli oni w swoiey nieczczce wiele włości i cukrowych plantacyy, ale ta szkoda nie jest bardzo wielka. Większa część wyspy ocalała. Murzyni powracają do domow, a porządek i pracowitość następuje. Handel przez miesięczną woynę przerwany, już więcey przeszkody nie dozna.

Podpisano *Lescallier.*

Konsulowie pozwolili na przywóz tytyulu przez Antwerpią.

Departament paryzki uchwalił dla tutejszego arcybiskupa przydatkowej pensyi roczney 70,000 frankow.

D. 3 Sierpnia pierwszy konsul przeniesie się do St. Cloud i stamtąd już rzadko do Paryża przyjeżdżać będzie. W St. Cloud zakładają koszary dla gwardyi konney, a w Seves dla gwardyi pieszy.

Okręty, które woysko na Gwadelupę przewiozły są w krótcce z towarami w Bordeaux spodziewane.

Luizyana przez Hiszpanią Francyi odstąpiona ma drzewo do budowy okrętow, i port Orleans mogący bydz najlepszym w catey Ameryce.

W Piemoncie spadł grad tak wielki, że ieden ważył 5 funtow.

W Bordeaux i innych okolicach grady zniszczyły żniwa.

Nasze muzeum nowemi z Egiptu nabytkami zubożone zostało.

Pewny Albanesi, który w Liwornie w kawiarni japońskiej za chłopca służył, został uwiadomiony od hiszpańskiego posta w Florencyi, że wuy iego zmarły w Limie zostawił mu majątku 750,000 twardych piastrow.

Kommissya trybunatu i rady stanu zgromadziła się u konsula Cambaceres względem utożenia Xięgi ustaw cywilnych, gdzie po 6 godzinnych obradach zgodzono się na wiele punktow. Cate lato i część zimny zeydzie nadkładaniem tey Xięgi, a nawet w roku II nie przyydzie do iey przełożenia ciatu prawodawczemu.

Z Hagi d. 27. Lipca.

Gdy nasze ciało prawodawcze zgromadzi się d. 2 Sierpnia ma bydz ogłoszona amnestya dla osób, które wczasie wylądowania woysk rolliyskich r. 1799 łączły się z nie-

mi, a nawet i dla woysk dotąd na żoździe angielskim będących.

Ponieważ ob. Shimmelpennink, nie może tak prędko na swoją ambassadę do Londynu wyjechać, żeby więc handel nasz nie cierpiał, postanowiono po różnych miejscach w Anglii naszych konsulow.

Przeznaczona do przyładka dobrej nadziei flotta jeszcze dla przeciwnych wiatrow nie wypłynęła.

Eskadra nasza pod admirałem de Winter była d. 17 Czerwca pomiędzy Maderą i przyładkiem Sgo Wincentego od iednego szwedzkiego okrętu widziana.

Przeznaczone do Indyy zachodoich woyska już wsiadły na okręty i tylko na wiatr pomyślny czekają.

Z Monasteru d. 27. Lipca.

Ponieważ w krótcie woyska pruskie do naszych krajow mają wkroczyć, zatem dziekan kapituty Engelbert Wrede wydał do mieszkalcow odezwę, aż-aby się z woyskami pruskimi jak najszybciej obchodzili.

Wczoray jenerał woysk pruskich Blücher wydał obwieszczenie, że wchodzi z 2700 piechoty i 600 iazdy. Nazwiska woysk pruskich są następujące: 5 szwadronow Gökinga, 1 batalion fuzylierow Bila, 2 kompanie strzelcow, szwadron huzarow Blüchera i batalion Wedela i park artyleryi. Te woyska od 28 Lipca do 3 Sierpnia do krajow naszych wchodzić będą.

Minister gabinetowy i członek towarzysstwa warszawskiego hrabia Schulemburg, już miał w tey mierze konferencyą z rządem Monasterskim.

Z Rzymu d. 10. Lipca.

Bywszy Król Jmć Sardyński wyjechał do Frascati, gdzie jak zapewnialią całe lato przebędzi. Król zaś panujący Sardyński dotąd w tey stolicy bawi. Przybyła tu znaczna liczba

officerow angielskich powracających z Malty. W czacie swojej morskiej podróży musieli wiele stoczyc bitw z Korsarzami babaryjskimi, którzy ciągle brzegi nasze napaftują.

Z Genui d. 14. Lipca.

Uroczystość czternaściego Lipca obchodzono tu była na dniu dzisiejszym przez ucztę i bale dawane od ministra francuzkiego Saliceti i jenerała Gardan. W wieczor wszystkie drzewa wolności znajdujące się w naszym mieście oświecone były.

Ostatnią pocztą z Hiszpanii, zapisano wiele przedmiotow przepychowych z naszego kraju do Barcellony; te służyć będą do uroczystości, które tam dane będą na przyjazd Króla Jmć Hiszpańskiego. Dawny pałac królewski znajdujący się w tym mieście zupełnie prawie zburzonym, a nowy w guście teraźniejszego budownictwa wystawionym został.

Z Strazburga e. 22. Lipca.

Wczoray i dzisniay przybyło do naszego miasta wielu cudzoziemcow wysokiey godności, a między innemi Xżna Kurlandzka, Xżę Belmonte Pignatelli, Xżę d'Aceranza Pignatelli z żoną swoją Xżniczką Kurlandzką, Xiążę Teodor Golluzin &c. ostatni iedzie z Wiednia, a po krotkim zabawieniu w naszym mieście uda się do Paryża. Od kilku tygodni znajduie się tu także Xżna de Riario siostra zabitego w pojedynku kawalera de Saxe.

Dowiadujemy się z Turynu, iż 30 półbrygada liniowego woyska tam na załodze stojąca, odebrała rozkaz udania się do Strazburga; na dniu 26 b. m. ma z Turynu wyruszyć. Woyska stojące na załodze w naszym mieście codziennie w broni bywają ćwiczone, fortyfikacye także naszego miasta znacznie są poprawiane i doskonalone.

Z Bruxelli d. 20. Lipca.

Na dniu wczorayszym przybyła do naszego miasta, iadąca z Londynu na Kale Xżna

Oranii matka. Zbieg różnych okoliczności nie dozwolił Xciu Oranii, bywшему statuderowi Hollenderskiemu zjechać się z żoną swoją w tym mieście, iak to pomiędzy sobą ułożyli byli, dworzania Xcia przybył tu dla uwiadomienia Xżuey o tym, która z tego powodu udała się do Xstwa Nassau Dietz. Xżę następcą Oranii uda się zaraz do Niemcech, iak tylko pokończy różne układy o które ieszcze umowieć się wypada z rządami francuzkim i angielskim; układy te ściągają się do wynadgrózenia domu Oranii. Z drugiey strony od kilku dni widzieliśmy wielu przejeżdżających gońców pruskich i francuzkich, iadących z Berlina do Paryża i na przemiań, tudzież gońca rosyyskiego iadącego przez Hollandyą do Paryża.

Z Berna d. 18. Lipca.

Obywatel Boisot sekretarz legacyi helweckiey w Paryżu przybył tu na d. 15 gońcem; wyjechał dnia 12 z Paryża i niebawnie ma tam powrócić. O treści depeuszow przez niego przywiezionych nic nie wiemy urzędownie; lecz nieodmienną jest rzeczą, że wszystkie woyska francuzkie opuszczą Helweceyą i że wychod ich rozpocznie się na d. 20 Lipca. Takowy wypadek byłby przed kilku miesiącami serca wszystkich mieszkańców Helweceyi napełnił wdzięcznością i radością, dzisiaj w wielu ludziach tłumi te uczucia boiaźń widzenia wznoszącey się ieszcze anarchii pod imieniem wolności i sposobności odnowienia na nowo zaburzeń, które zmaglając w krótcie woyska francuzkie do powrotu dokonałyby zupełnego naszego zniszczenia i dopełniłyby miary nieszczęść, okazując, iż nie iesteśmy w stanie rządzić się sami; inne osoby myślą przeciwnie, że rząd konfityucyyny mocny przez powszechną za sobą opinią, i wsparty od wszystkich prawdziwych przyjaciół oyczy-

znych i wolności będzie umiał postąpić sobie w takich okolicznościach i zbawić oyczyznę przez moc i dzielność wyższą nad wszystkie zlechętnych usiłowania. — Jest zamysłem rządu uformować kilka batalionow z ludzi wybornych tymczasem, nim liczba woysk liniowych będzie powiększona. Wreszcie wiemy, iż cokolwiek mówią o mających wybuchnąć zaburzeniach, których nayszczególniey w krainie Wodow spodziewać się każą, że lud będzie dosyć roztropnym, aby miał słuchać więcej rad burzycielow spokojności publiczney.

Xżę następcą Mecklenburg iadąc z Neufchatel na d. 15 b.m. przybył do naszego miasta i kilka tylko dni ma tu zabawić.

Minister francuzki Verninac przybył do Lucerny; niepogodny czas przeszkodził dalszey iego podróży do małych kantonow.

Z Lawannoy d. 20. Lipca.

Wszystkie woyska francuzkie tu się znaydujące wyruszyły dzisiaj zrana i udały się drogą ku Walezyi.

Utrzymują, iż wiele osób znaydujących się tu w więzieniu za insurrekcyą, mają być uwolnione na zaręczenie własnych gromad, pod których dozór oddane będą.

Z Amsterdamu d. 24. Lipca.

Królewska familia w Hiszpanii jest bardzo za krowią ospą, a nawet w tym kraju iuż naturalney nie szczepią.

Oyciec Sty czterem młodym Chińczykom w Neapolu wychowanym i w wierze katolickiey wyuczonym darował wiele rozafi-cow i krucyfixow. Udadzą się oni do oyczyzny dla rozszerzania wiary S.

Monitor paryzki donosi, że w Ameryce zaczynają doświadczać *butelkowej poczty*. To jest kładą pisma w butelki i te zaszpuutowane puszczają na morze.

Toussaint znayduie się dotąd w Breście na okręcie Heros, gdzie czeka na rozkaz rządu.

Hiszpański ambassador przy dworze wiedeńskim Xżę Castel Franco przybył do Bordeaux.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

WE SRODĘ DNIA II SIERPNI A 1802.

Dalszy ciąg życia Grzegorza z Sanoka.

Podobała się ludowi ta karność kościelna równie jak i wstrzemięźliwość arcybiskupa, ale naybardziej ziednały mu serca wszystkich iego kazania. Albowiem nauka, wymowa, wdzięk głosu, piękność postawy i osobliwa wspaniałość osoby, robiło takie wrażenie na słuchaczach, że im się coś Bożkiego słyszeć zdawało. Co sprawiło, że z początku cierpiąc niedostatek wszystkiego, wkrótce dobrodziejstw dycezanow był ubogacony. Niedługo potem tytułem akademika Krakowskiego uczczony został. Życie iego oszczędne pozwoliło nieco pieniędzy zebrać i za nie wiosek przykupić, które natychmiast pozakupieniu obieżdzać zaczął, dony budował, włościan zapomagał, krzywdy ich iako naypilniej roztrząsał, i w każdego pomieszkaniu znajdować się musiał, puste role nowymi ludzmi poobsadzał, stawy i rzeki czyścić kazał, słowem pokazał się poddanych swoich nayprzywiązańszym oycem. Nakoniec upodobawszy sobie miejsce nad rzeką Dąbrowka miasteczko tam zbudował, i wszystkiemi wygodami opatrzył. Rezeszła się wkrótce sława iego dobroci i sprawiedliwości, a duma i srogość innych panów sprawiły, że włościanie opuszczając ich role garnęli się do dóbr Grzegorza, gdzie wkrótce zwłaszcza do miasteczka iego tak wielki był napływ, iż musiał zapobiegając nadzwyczajnemu powiększeniu się miasteczka murem je opasać, która ogroda razem mu za obronę przeciwko napadom nieprzyjaciela, a nayszczególniej przeciw Tauroscytom służyć mogła. Ci bowiem ani oblegać ani nawet szturmować

nie umiejąc, ale tylko do bitew w otwartem polu przywykli, nie potrafili nic nigdy wskórać przeciw naymniejszym twierdzom. Dla większego zaś bezpieczeństwa rozłożył po murach skałorzutne działa i inne do obrony silnie. Ażeby zaś miasto wewnętrzną rozpuścią na ten los nie padło, o któryby go wrog przyprawić niezdolał, napisał dla obywatelow ustawy, któremiby się rządzili, a dla nadania onym tem większej powagi wystawił świątynią, uznając religią za jedyną dobrych ustaw podporę. Sam w dni świąteczne wykładał im obowiązki, i zachęcał do cnoty, a mowy swoje zawsze własnymi postępami stwierdzał. Tak celując w łagodności i cnotliwości wszystkich mniemał: że szczęście lub nieszczęście innych jest nierozdzielnie ze szczęściem lub nieszczęściem iego samego związane. Które to iego mniemanie było nader dla miasta korzystne. Gdy wkrótce Tatarowie, którzy pierwej leszcze przypadają i niszczą kraje, niż wieść o nich doydzie, opasali to miasteczko nieustraszonosc i wielkość umysłu Grzegorza ławo je potrafiła obronić. Widząc zewsząd grożące sobie niebezpieczeństwo, sam nieuważając na poniesione kilkakroć rany obchodził wszystkie strażnice, rozkładał armaty, i sam wręście broniąc miasta piersiami swemi, wstąpił na mury. To tedy miasto tak dalece polubił, że Lwow nie mógł nie tak powabnego znaleźć, aby go dłużej nad czas nabożeństwa i ceremonij w swych murach zatrzymać zdołał. Którego przemieszkiwania w tem miasteczku nie inna była przyczyna, iak tylko ażeby dopiero co założone miasto opuszczeniem

nie upadło. Dla tey to przyczyny nader mu przykro było oddalać się, gdy go do siebie Król wezwał. Lubił Grzegorz spokojność i iey wszelką sławę i dostojęstwa poświęcał. Już więc postanowił resztę wieku przepędzić w spokoyności, gdy tym czasem talenta iego do czegoś wyższego przeznaczonemi były. Starania iego szczególniey były zwrócone do uszczęśliwienia obywateli Lwowskich, i iego to staraniom przypisać należy, że Lwow w króćce potem *Atenami Kusi* nazwany został. Coko wiek mu tylko czasu od obowiązkow zbywało to na nauki obracać, a co w młodym wieku poezya się bawił, w późniejszym wieku cały się filozofii, a nayszczególniey *Etyce* oddał. W których to naukach, ażeby sobie nie przeszkadzał zdał sprawy gospodarskie na swoich namiesnikow, których w wyznaczonych czasach rachunkow słuchał. Tak zaś był poeziwym, i tak podług swey poeziwości o innych sądzającym, że mu przykro było słuchać zażaleń na zmiennictwo swych namiesnikow. Lecz iak dalece powioskach aż do niedbalstwa na namiesnikow się spuszczał, tak w domu swoim dla utrzymania spokoyności o naymniejszych drobiazgach pamiętał.

(*Reszta potem.*)

C E N A Z B O Z

<i>Na targu w Krakowie d. 10. Sierpnia 1802.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - - - zł. pol. 25 do 29.
— Żyta	- - - - - 21 — 23.
— Jęczmienia	- - - - - 14 — 17.
— Owsa	- - - - - 10 — 11.
— Groch	- - - - - 20 — 21.
— Kafzy iaglaney	- - - - - 38 — 44.
<i>W Wiedniu d. 31. Lipca.</i>	
Meca wynosząca 15 nazłych garcy:	
— Pszenicy	- - - - - zł. pol. 18 do 25.
— Żyta	- - - - - 15 — 18½.
— Jęczmienia	- - - - - 11 — 13.
— Owsa	- - - - - 7 — 10.
<i>W Bryntie d. 30. Lipca.</i>	
Meca Pszenicy - - - - - zł. pol. 20 do 23½.	
— Żyta	- - - - - 16 — 20.
— Jęczmienia	- - - - - 11 — 15½.
— Owsa	- - - - - 10 — 13.
— Prosa	- - - - - 15½ — 16½.
<i>W Gdanskun d. 24. Lipca.</i>	
Szeffel czyli pół korca nazłego w monecie pruskiej:	
— Pszenica	- - - - - zł. pol. 13½ do 18½.
— Żyto	- - - - - 9 — 11½.
— Jęczmień	- - - - - 6 — 7½.
— Owies	- - - - - 4½ — 5.

D O N I E S I E N I A.

Ze strony C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey.

Nayaśnniejszy Cesarz Jegomość, Pan nasz Miłościwy naywyższym Dekretem Kancelary nadworney pod 30 Lipca b. r. liczbą 1964 iako naytąskawiey rozporządzić raczył: ażeby na dniu 20tym t. m. popis konkursowy na katedry medyczno-chirurgiczne przy regulacyi tuteyszey akademii rozdać się mające, w przytomności C. K. gubernialnego kommissarza, tudzież C. K. konsyliarza gubernialnego i protomedyka Lorenca w tuteyszey Wszechnicy tak uftnie, iako też na piśmie odprawić; dla tego kandydaci, któreykolwiek z tych katedr dostać, i na popis przykazany podać się chcący, dnia wyżej oznaczonogo o 10 godzinie z rana w akademii stanąć, i u prezesa kommissyi JW. Konsyliarza gubernialnego Leopolda Szulca należycie zgłosić się mają. — W Krakowie dnia 4 Sierpnia 1802.

Gallensfels.

Od C. K. Gubernium Galicyi Zachodniey.

Ponieważ rząd Naywyższy dalsze wypuszczenie w dzierżawę skarbowego czopowego Krakowskiego, suchey taxy, i czopowego mieyskiego na rok ieden od 1go Listopada t. r. do końca Października 1803 pod warunkiem naywyższego potwierdzenia nakazać za rzecz uznat potrzebną: przeto się o tym przyszłemu wypuszczeniu w dzierżawę z tym dokładem donosi, iż licytacya arendowna i Września t. r. w C. K. cyrkularnym urządzie Krakowskim odprawiać będzie. — Warunki główne tey dzierżawy są następujące:

Po isze. Cena fiskalna summy arendowney za wszystkie trzy wyżej wspomniene dochody została razem na 60,000 rym. tym sposobem postanowiona, iż ten, który przez naywyższą ofiarę te dochody zadzierżawi, oraz obowiązany będzie, od tey ilości, która po zapłaceniu ofiarowaney roczney summy arendowney, i po odtrąceniu 7000 rym. na koszt

poborowe dozwoionych czystym zyskiem bydz się okaże, dwadzieścia od sta płacić naywyższemu skarbowi, i dla tego zamiaru nie tylko pobor tych dochodow uskutecznić podług xiąg *juxta* zwanych i dziennikow, iakie C. K. Buhalterya rządowa przełoży, ale także prowadzić i składać porządne rachunki, tudzież dozwalac skarbowi nieprzerwanego przegładania się w administracyi poborowej, ile razy tylko uzna tego potrzebę.

Po 2gie. Obowiązany dzierżawca suminę arendowną w miesięcznych ratach z gory na rzszym dniu każdego miesiaca do C. K. cyrkularney kassy Krakowskiej tym pewniey oddawac, ile że w przeciwnym razie, kiedy wyptata w 3 dniach nienastąpi exekucyi, a kiedy aż do 15go załatwioną niebędzie, zabrania kaucyi, i usunienia siebie od dzierżawy drogą polityczną oczekuwac ma.

Po 3cie Dzierżawca powinien w 14 dniach po wydanym sobie kontrakcie dwumiesięczney suminie dzierżawney równaiącą się kaucyą w gotowiznie, lub papierach rządowych, lub też zaręczeniu tym pewniey złożyć, ileżebey przed uskuteczniwym zabezpieczeniu tey kaucyoralney summy w posiadanie dzierżawcy niebył w prowadzonym.

Po 4te Do tey dzierżawy żaden żyd przypuszczonym, i naywięcey offeruiący dzierżawca żyda do kompanii przyiac mocnym nie będzie.

Po 5te Każdy ochotę dzierżawienia miiący powinien opatrzyc się na zakład 6000 ryń. w gotowiznie, i złożyć ich przed licytacyią do rąk licytacyney kommissyi, które potem naywięcey offeruiący dzierżawca do kaucyi policzyć może, a innym licytantom zaraz po skończoney licytacyi powrocone zostaną.

Reszta warunkow kontraktowych od dzisiejszego dnia w C. K. cyrkularney kancelaryi Krakowskiej codziennie preyurzana bydz może. W Krakowie d. 20go Lipca 1802.

Gloxner sekretarz gubernialny.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem ninieyszym wiadomo czynią wszystkim którym o tym wiedziec należy: że Mikołay Pączkowski dnia 16 Grudnia 1796 i małżonka jego Jadwiga Pączkowska, dnia 24 Maia 1800 roku w Kielcach bez testamentu zmarli. Gdy zatym obydwie te pozostałe sukcesyie na naybliższych sukcesorow spadają których imiona i mieysca mieszkania nie są dokładnie wiadome, przeto na żądanie zastępcy obydwom tym massom ustanowionego Pana adwoka prawa doktora Nemetza stosownie do rozdziatu 18 części II. prawa cywilnego wszyscy owi którzy prawo dziedzictwa do którychkolwiek z tych substancyi miec rozumieią, wzywaią się ażeby w przeciagu lat trzech deklaracya wzgledem obiecia lub zrzeczenia się iedacy lub drugiey sukcesyi do C. K. sądow tuteyszych podali, i prawa swoje aż do ostatniego Kwietnia roku 1804 tym pewniey okazali, gdyż inaczey po upłynionym trzech lat terminie sukcesyie owemu z zgłaszaiących się przyznane i wydane będą który nayblisze prawo okaże. W Krakowie d. 7. Kwietnia 1801.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.
Weimmann.

Per C. R. Forum Nob. Cracov. Gal. Occid. praesentibus notum redditur Rdm: Valentinum Pruski cononicum cathedralem Cracov: die 2 Febr. 1789 Cracoviae ab intestato fatis cessisse.

Quare qui ad haereditatem post eundem defunctum relictam jus aliquod successiois se habere credunt hisce citantur, ut jura sua quoad hanc haereditatem hic Cas: Reg: fori usq; ad 12ma Sbris 1803 documentis fide dignis eo certius deducant, quo secus ex legitimatis illi, cui lex maxime favebit hereditas addicetur ac extradetur. Cracoviae die 3 Septembris 1800.

Josephus de Nikorowicz.

Joan. Morak.

Chraštianski.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Cracovinensis Galicia Occidentalis.

Elsner.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedziec należy wiadomo się czyni, iż Antoni Kierz w dniu 2 Października roku 1801 tu w Krakowie w szpitalu u S. Łaza za na Wesoley pod Nr. 221 zmarł. — Wszystkim przeto, którzy do dziedzictwa po śmierci tegoż zostatego prawo iakowe miec rozumieią ninieyszemi zaleca się, ażeby

deklaracye swoje (czyli dziedzictwo pomienione z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obiąć, albo raczey jego zrzec się chcą) w przeciągu iednego roku i sześciu niedziel tuteyszemu Magistratowi tym pewniery podali, gdyż inaczey spadek takowy na wzwwyż rzezonym dniu odzywaiącym i legitymiiącym się przysadzony i wydany będzie. — Dan w Krakowie 3 Czerwca 1802.

W niebytności Jaśnie Wielmożnego Prezes

Wuhlmann.
Krzyżanowski.
Pohlberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stolecz: Krakowa.
Hohn.

Magistrat Miasta Cesarsko Krolewsk: Kazimierza przy Krakowie tym Edyktem żydow Esterkę matkę i Awigder syna zawiadomia, że JP. adwokat Jacek Bienkiewicz jako maffy krydalney żydow Jankla, Gomplowicza i Peysaka Jakubowicza prawa obrońca, do tuteyszego sądu magistratualnego o zapłacenie summy zł. 265 gro. 5 pol. żalobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sąd tuteyszy nie mając wiadomości, gdzie obżałowani zostają lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znaydują się, on mże JP. adwokata Józefa Niemetz z ich szkodą, i ich kosztem zastępcą postanowił, z którymi proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni zaś tym Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby dnia 30 miesiąca Września r. b. 1802, sądownie sami stanęli, albo jeżeli jakie prawa do swych dowodów mają, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona sobie obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzą, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbaniem wyniknąć mogąca, samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać byli winni. — Dan na sefysi Magistratu Miasta Kazimierza dnia 30 Czerwca 1802 roku.

Jan Dobrzański, prezes.
Szczerpan Dunicz.
M. Maczeński.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
Adam Ekielki, syndyk.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Jozefowi Chłapowskiemu, że Władystaw Twardowski własnem i małoletnich Zofii, Władystawa, Konstanoyi, Ludowiki i Karoliny Sol kłech Opickuńskim imieniem, niennicy Beteżacka, Anna Sierska Twardowskie i Karolina Twardowskie u Sądow tych, — o zapłacenie summy 3750 zł. pol. czyli porcyi z tegoż summy na każdego z aktorow w kwocie 750 zł. pol. wynikających z prowizyą i kosztem prawnym — żalobę na niego podali i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie Pan odż łowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduje się, onemuż adwokata tuteyszego P. Ignacego Betdowskiego, z tego szkodą i tego kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 30 dni stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dawocy, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat. tego sądom tuteyszym wymienit, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogąca samby sobie podług opiewu C. K. Praw przypisać winien był.

Józef de Nikorowicz.
Józef de Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 7. Lipca 1802.

J. Daublebski Sternek.

(Przy tej Gazecie znayduje się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 64.

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 11. Sierpnia 1802.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Józefowi Niemojewskiemu: że adwokat Bienkiewicz zastępca małoletniego Józefa Serwallego u sądów tych — o zapłacenie summy 270 zł. 18 gr. pol. — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Benedykta Holowkę, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Września r. b. o godzinie 9 zrana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowodzi, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Chraścianski.

Brzozad.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 19. Czerwca 1802.

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Helenie z Xiążąt Maślaskich Potocki: że Tadeusz Czacki i Jacek Kluszewski u sądów tych — względem przejęcia sprawy przez C. K. urząd fiskalny imieniem funduszu powołanego Galicyi zachodniej o czynsze Duchowieństwu obojga Galicyi w summie 11950 zł. pol. 27 gr. iakoby zatrzymane na kamienicy Jordanowskiej będące wniesionej — żalobę na nią podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie Pani obżalowana została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokata tutejszego Józefa Lewickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 7 Września r. b. sama stanęła, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowodzi, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samaby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Józef de Nikorowicz.

J. F. Kraufs.

Chraścianski.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 1. Czerwca 1802.

Slawpenski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa podaje do wiadomości, iż z kamienice po śmierci Filipa Waltera de Kroneg pozostałe w wydziale II. pod Nrem 85 i 86 w ulicy długiej sytuowane urządzone do 2943 zł. ryń. 35 kr. oszacowane, gdyż drugi termin licytacji dla nieprzytomności kupcow upłynął, na dzień 25 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney tu na Ratuszu przez publiczną licytacją więcej dających za gotowe pieniądze sprzedawane będą, a więcej dający podług §. 436 zbioru sądowego powinien będzie długi na tych kamienicach prenotowane, jeżeliby wierzyciele ich zapłacenia przed terminem umowionem odebrał niechcieli pro rata ofiarowinney ceny ilości na siebie wziąć.

Wszyscy zatem wierzyciele i interesselowani którzyby jakowe pretensye do zwyż wyrażonych kamienic czyli to prawem długu, czyli też z dziedzictwa wynikające mieli, aby swoje prawa im służące pokazać, równie na naznaczonym czasie i miejscu znajdować się powinni, gdyż inaczej zwyż wyznaczony termin uchybiwszy więcej żadnego prawa ani do tych kamienic, ani też do ich kupca mieć nie będą, a swoją satysfakcją lub z walurowi licytacji, lub zinszy substancyi swojego dłużnika poszukiwać powinni będą.

Dan w Krakowie dnia 21 Lipca 1802.

M. Wohlmann.

Eodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak. Hohn.

Wzwanie. Cesarsko Królewskie Gubernium Galicyi zachodniej, w wiadomia Michała Sępy z Pomorzan z dystryktu Olkuskiego, z żoną, synem, i dwiema małoletnimi corkami, tudzież Dominika Myska z Bogucina także z dystryktu Olkuskiego, kawalera, i jeszcze w roku 1800 zagranicę wyszłych, a dotąd niepowracających, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszących, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powrócili, lub oczekiwali postąpienia z sobą jako z emigrantami podług przepisu prawa.

W Krakowie dnia 15go Czerwca 1802.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywają Edyktem niniejszym Pana Ignacego Kulpińskiego, którego miejsce mieszkania nie jest wiadome, do dziedzictwa po s. p. Janie Kulpińskim pozostałego z tym ostrzeżeniem: że jeżeli się w przeciągu roku i niedziel sześciu nie zgłosi, części dziedzictwa na niego przypadająca, tak długo pod do. orem i w administracyi C. K. sądów tutejszych zostawiać będzie, aż on podług praw przepisu za zmarłego ogłoszonym zostanie. W Krakowie dnia 22. Maia 1802.

Jozef de Nikorowicz.

Chrastiański.

Brzrad.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej. Slaupenski.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa, w Galicyi zachodniej niniejszym obwieszczeniem czyni się wiadomo, iż ponieważ Piotr Pariffot do Magistratu tutejszego Krakowskiego przeciwko Pawłowi Rozmanisnuw sprawie o 30 siągów drzewa dębowego, i o kosztu prawne żatobę podał, i o pomoc sądu ile tylko sprawiedliwość w tej mierze wymagać będzie, dopraszał się.

Gdy atoli Magistrat powieniony dla niewiadomego miejsca przemieszkiwania pozwanego, czyli zgoła tegoż w C. K. dziedzicznych krajach niebytności, tutaj znajdujacego się patrona Pana Józefa Niemetza z jego szkoda i nakładem za obrońciela ustanowił, z którym też spor niniejszy (stosownie do przepisanej na C. K. dziedziczne kraie sądowej ustawy) rozpocnie się, i ukonczonym zostanie. Przeto tenże tym celem niniejszemi napomina się, ażeby w dniu 24 Września r. b. o godzinie 10 ranney tu w sądzie albo sam osobiście, stawiał się, albo przeznaczonemu sobie obrońcielowi jeżeli jakie mieć może do poparcia prawa swego służące, dokumenta wczesnie przestał, albo wreszcie innego sobie pełnomocnika iakiegokolwiek bądź ustanowił, i sądowi tutejszemu oznaymił, takowych używając (względnie na przepisany porządek) prawnych srodzkow, któreby mu się do tego w tej mierze obrony najwięcej skutecznemi być zdawały, albowiem w przeciwnym ra-

nie niepomyślnie z jego ociągania się wypaść mogące skutki sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem stanowią przepisane na C. K. dziedziczne kracie prawa.

Dan w Krakowie dnia 18. Czerwca 1802 roku.

Pod niebytność JW. Prezesa.

M. Wohlmann.

Łodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Hohn.

Z C. K. Oberamtu Będzkiego do powszechny wiadomości podać się, że d. 28 Września r. b. zrana o godzinie 9 w tutejszey kancelaryi oberamtowej tegoroczna zimna Wełna rachuiac:

47	Kamieni	25	Fun:	czyli	11	Cetn:	95	Fun:	wagi	Wiedeński	przedniego	gatunku.
25	—	25	—	—	5	—	95	—	—	—	sredniego	Detto.
31	—	3	—	—	7	—	77	—	—	—	ordynaryynego	Det.

powtornie oczekująca tegoroczna letnia i iagnięcia wełna naywięcey daiącemu sprzeda-
na będzie.

Cena fiskalna od cetnara Wiedeńskiego Wełny przedniego gatunku wyznacza się po — — — — — 140 rynskich.

Sredniego detto — — — — — 90 —

Ordynaryynego — — — — — 70 —

Chęć do kupna małacy na dzien wyrażony do wypisany licytacyi zapraszają się, i każdy z wadium 10tey części ceny fiskalney opatrzonzy być powinien, gdyż bez złożenia onegoż nikt do licytacyi przypuszczony być nie może, można się ieszcze przed strzygiem o gatunku i piękności Wełny przekonać.

Z C. K. Oberamtu Będzkiego dnia 23 Lipca 1802.

Jozef Postler.

Na dniu 16 Sierpnia b. r. w Ilżyjskiej Kancellaryi magistratualney będzie tamteysza Propinac ia mieyska od 120 Listopada 1802 aż do ostatniego Października 1803 naywięcey ofiaruiącemu przez publiczną licytacyą w dzierżawę wypuszczoną.

Dotychczasowa summa roczney dzierżawy 1543 ryń. 23 kr. wynosząca poda się za pierwszą cenę do obwołania; każdy zaś dzierżawienia o choć małacy obowiązany jest złożyć przed licytacyą 10tą część ceny fiskalney na zaktad. Warunki dzierżawne każdego czasu w Magistracie przyrzec można. W Radomiu 9 Lipca 1802.

Baron de Mandorf, starosta cyrkularny.

A Cæs Reg. Universali Appellationum Tribunali Regni Galliciæ Occidentalis omnibus, et singulis quorum interest aut interesse poterit, notum redditur: quod duo individua in iuramen Regio Iudicio Pœnali Sandomiriensi, et unum Reg. Iudicio Penali Cracoviensi præstandum, erga diurnum 1 flR. 30 xr. imo visis extraordinariis qualitatibus erga altius adhuc lidem pendendum, assumuntur.

Quamobrem tale munus cum diurnali pensione acceptaturis incumbet, in spatio quatuor septimanarum Libellum Supplicem, in quo præter cæteras qualitates Ætas maiorennitatis, Decretum Eligibilitatis pro Munere Assessoris Criminalis, bona Morallitas, tum scientia lingue latinæ et polonicæ demonstranda est, Cæs. Reg. huic Appellationum Tribunali exhibero.—Datum Cracoviæ die 20 Julii 1802.

Nicolaus Urbański.

Lewiński. V. P.

Ex Consilio Cæs Reg. Appella. Trib. Galliciæ Occident.
de Traubenburg.

Wimberg

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa wiadomo czyni się, iż majątek po śmierci Jozefa Filipi mieszczanina i kupca tutejszego dnia 7 Listopada r. 1797 w kamienicy tu w Krakowie na ulicy Grodzkiej pod Drem. 83 stojący zmarłego pozostały d. 30 Września r. b. o godzinie 10 ranney, w Sądzie tutejszym pertrakt-

wany będzie. — Wszyscy zatem Wierzący i interesowani, którzy jakowe prawa lub protensye pod jakimkolwiek pozorem, lub iakakolwiek drogę przeciwko maiańkowi rze-
czonemu mieć rozumieją, niniejszemi przypożywiają się, ażeby w dniu i miejscu wżwyż
wrażonym stawiając swoje prawa okazali, gdyż inaczej tego dnia stawiającym i swoim
prawa dowodzący, podziałnie zażądają uczyniwo będzie, niestawiający zaś z reszty po-
zostatego maiańku, swoich należytości poszukiwać będą powinni.

W Krakowie dnia 15 Lipca 1802 roku.

W Niebytności Jaśnie Wielmożnego Prezesa:

Wohlmann.

T. Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Hohn.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem
Pani Helenie z Xiążąt Massalskich Potocki: że Tadeusz Czacki i Jacek Kluszewski u
Sądów tych, względem przejęcia sprawy przez C. K. Urząd Fiskałny imieniem Akadmit
Krakowskiej o summe 500 zł. pol. z prowiżją i kosztem prawnym, na kamienicy Jor-
danowskiej będąca wniesionej, żatobę na nią podali i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość
wymaga prosili

Gdy zaś Sądy to, nie mając wiadomości gdzie Pani obżałowana została, lub czy
wcale w C. K. Łaństwach dziedzicznych znajduje się, oneżże adwokata tutejszego Jozef-
fa Lewickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten
stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto
Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Września r. b. sama sta-
nęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej
przestala, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymie-
niła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swej obrony za naj-
skuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wy-
nikającą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 1. Czerwca 1802.

Slaupenski.

Z Strony Magistratu Miasta C. K. Lublina oznajmia się tym Edyktem Mary-
annie z Sielnickich Stanisława Zakrzewskiego małżonce, tudzież Janowi Sielnickiemu,
dla niewiadomości o ich mieszkaniu, że żydzi Jakob i Nee Szlomowicze obywatele Lu-
belscy czyniący powodowie u sądu tego względem oszacowania Kamienicy Sielnickich
zwaney na zaspokoienie summy 50 czer. zł. o. s. o. żatobę na nich podali, i o pomoc Są-
du, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Magistrat nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K.
kraich dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego P. Jędrzeja Koryrskiego z
ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowił, z którym process ten podług ordynacyi
sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym koń-
cem upominają się ażeby w czasie przyzwoitem to jest: na dzień 2 Września 1802 sami
się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu
wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego tutejszemu Magistrat-
owi wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej
sprawy za najskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniech-
ania wynikającą podług opiewu C. K. Praw samaby sobie przypisać byli winni. — Dan
w Lublinie d. 28. Maja 1802.

Engelicht.

Stefanowski.

Fr. Krepski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.

Kucharski, Exp.